

ת"פ 37814/04/17 - מדינת ישראל, לשכת התביעות - רמלה נגד מוחמד צרצור, עמר צרצור

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 37814-04-17 מדינת ישראל נ' צרצור ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט הישום אבו שחאדה מדינת ישראל
המאשימה	לשכת התביעות - רמלה ע"י עוה"ד דפנה קרפל נגד 1. מוחמד צרצור ע"י עוה"ד איתי רוזין 2. עמר צרצור הנאשמים ע"י עוה"ד גיל אדלמן

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הם אחים ושניהם הודו בכתב האישום המתוקן. אין הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. לאור הודייתם הם הורשעו בביצוע של העבירה הבאה: פציעה כשהעברין מזוין בצוותא חדא, לפי סעיפים 335(א)(1), 334 ו-29(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. על פי עובדות כתב האישום, מוצטפא אלחדור הינו תושב הרשות הפלסטינית המתגורר לפרקים וזמן במשך חודשים עובר למועד הגשת כתב האישום בדירת הנאשמים שברחוב כלניות 2 בלוד (להלן: "המתלון" ו"הדירה", לפי העניין).
3. במועד הרלוונטי לכתב האישום, עבד המתלון יחד עם הנאשמים ואביהם, עבד אלמג'יד צרצור (להלן: "עבד אלמג'יד"), בעבודות בניין, במסגרתן קיים חוב של הנאשמים ועבד אלמג'יד על סך 3,000 ₪ למתלון (להלן: "החוב").
4. מספר ימים עובר ליום 14/4/2014, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, התקשרו הנאשמים אל המתלון לאחר שהאזינו להקלטת שיחה במהלכה גידף וקילל המתלון את אחיותיהן של הנאשמים ואת

אחותו של מועתז אבו קישק, חברם של הנאשמים (להלן: "ההקלטה" ו"מועתז", לפי העניין), ומסרו לו בדבר רצונם להשיב לו את כספי החוב.

5. לאחר שנפגשו הנאשמים עם המתלון, תקף נאשם 1 את המתלון שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהיכה אותו באמצעות שרשרת ברזל בגופו.

6. אותה עת, היכה נאשם 2 את המתלון שלא כדין וללא הסכמתו בכך שהשליך מקל מטאטא על ראשו. אז, נטל הנאשם 2 לידיו חפץ מתכתי שטיבו אינו ידוע למאשימה והיכה באמצעותו בראשו ובאפו של המתלון.

7. עוד ובהמשך, נטל נאשם 2 לידיו מברג ודקר באמצעותו בגבו של המתלון מספר פעמים.

8. כמו כן, תקף מועתז את המתלון בכך שאחז בגופו בעוד הנאשמים תוקפים אותו וכן היכה בו באגרופים בבטנו ובגבו.

9. כתוצאה מהמתואר לעיל, סבל המתלון מכאבים בגב, בבית החזה ובשוקיים ונגרמו לו חבלות בדמות נפיחות, דימום ושבר באף, דקירות שטחיות בגבו, דקירות שטחיות בשוק רגל שמאל, שפשופים וסימני חבלה בגפיים התחתונות משמאל, בפנים ובאף.

תסקירי שירות המבחן

10. נתקבלו תסקירים לעונש מטעם שירות המבחן לגבי שני הנאשמים.

11. להלן עיקרי התסקיר בעניינו של הנאשם 1:

א. הנאשם 1 הוא בן 19 שנים, רווק, נשר מבית הספר לאחר עשר שנות לימוד ועבד בעבודות מזדמנות שונות, אינו נמצא במסגרת תעסוקתית יציבה וגם לא רכש מקצוע.

ב. החל מגיל 17 שנים החל להשתמש בסמים ולימים החל לצרוך סמים על בסיס יומי. הנאשם 1 נתבקש למסור שתי בדיקות שתן בשירות המבחן. בפועל, מסר רק בדיקה אחת ואשר נמצאה עם שרידים של קנבינואידים.

ג. להערכת שירות המבחן, קיימת רמת סיכון בינונית להמשך התנהלות אלימה שרמת חומרתה

צפויה להיות בינונית.

ד. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו, אך המליץ להטיל עליו עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

12. להלן עיקרי התסקיר בעניינו של נאשם 2:

א. נאשם 2 הוא בן 26 שנים, רווק ומשתמש באופן תדיר בקנבוס.

ב. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנותן של עבירות אלימות הוא ברמה גבוהה ובאם תבוצע עבירת אלימות בעתיד, חומרתה תהיה ברמה גבוהה אף היא.

ג. הנאשם 2 הביע חוסר מוטיבציה להשתלב בטיפול כלשהו ואינו מכיר בדפוסי התמכרותו ובנטייתו לשימוש באלימות.

ד. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על הטלת "ענישה מוחשית" שתבהיר לו את חומרת מעשיו ותהווה גבול חיצוני מפני הישנות התנהגות דומה בעתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות

13. ביום 6.2.2018, באי כוח הנאשמים ביקשו בטרם הטיעונים לעונש, שתינתן הוראה לממונה על עבודות שירות להכין חוות דעת לצורך בדיקת התאמתם של שני הנאשמים לביצוע עבודות שירות. באותו היום הוריתי כדלקמן:

"מבלי להביע עמדה לגבי העונש הסופי שראוי להשית על כל אחד מהנאשמים, הנני מורה לממונה על עבודות שירות להכין חוות דעת בדבר כשירותם של שני הנאשמים לבצע עבודות שירות."

14. לגבי נאשם 1, נתקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות מיום 18.3.2018 ואשר לפיה:

"שימוש בסמים - לדבריו השתמש במשך שנה בחשיש והפסיק לפני כשבוע. לאור זאת הוגשה בקשה לכב' בימ"ש ללקיחת בדיקת שתן. ללא מידע על סטטוס השימוש

בסמים של המועמד, לא נוכל לבחון התאמתו לריצוי עונש בעבודות שירות."

15. לגבי נאשם 2, נתקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות מיום 5.3.2018 לפיה זומן לריאיון לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות שירות ולא התייצב לריאיון.

16. בהחלטתי מיום 19.3.2018 קבעתי כדלקמן:

"הטיעונים לעונש יתקיימו כסדרם. סבורני שמן הראוי לשמוע תחילה את הטיעונים לעונש של שני הצדדים, ורק אם אשתכנע שהעונש הראוי שיש להטיל הוא מאסר בדרך של עבודות שירות, תינתן הוראה לממונה להכנת חוות דעת, בטרם גזירת הדין. לעומת זאת, ככל שלא אשתכנע שהעונש הראוי הוא מאסר בדרך של עבודות שירות, אלא כל עונש אחר, הדבר ייתר את הצורך בקבלת חוות דעת מהממונה. החלטה בנפרד תינתן לאחר שמיעת הטיעונים לעונש אם יש צורך בקבלת חוות דעת או לא."

17. הטיעונים לעונש התקיימו ביום 20.3.2018. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, נחה דעתי שאין צורך במתן הוראה לממונה על עבודות שירות לנסות לזמן את שני הנאשמים בשנית. כמו כן, כפי שיובהר בהמשך, העונש הראוי במקרה זה הוא מאסר מאחורי סוגר ובריוח יחד עם רכיבי ענישה נוספים.

הטיעונים לעונש

18. באת כוח המאשימה הפנתה בטיעונים לעונש לרישום הפלילי של הנאשמים (ראו ת/3 ו-ת/4) ולעובדה ששני התסקירים אין בהם המלצה טיפולית כלשהי. כמו כן, טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

19. בא כוח נאשם 1 הדגיש את גילו הצעיר של נאשם 1, את יחסי החברות ששררו עם המתלונן עובר לאירוע התקיפה וזאת העובדה ששירות המבחן, בסופו של יום, המליץ על עונש מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

20. בא כוח נאשם 2 הפנה לרקע החברתי והמשפחתי שבו גדל הנאשם 2, הכול כפי שמפורט בתסקיר מטעם שירות המבחן. בנוסף, הדגיש שנאשם 2, מעולם לא נאסר מאחורי סוגר ובריוח ושיש לתת לו הזדמנות נוספת להגיע בפני הממונה על עבודות שירות מאחר והעונש הראוי הוא מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

21. למתלונן נגרם שבר באף בשל האלימות שהופעלה נגדו על ידי הנאשמים. בנוסף, נגרמו לו שפשופים וסימני חבלה בגפיים התחתונות בפנים ובגב. מדובר בנזקים גופניים בכל חלקי גופו ונזק לטיפול רפואי בבית חולים.

22. מאחר והמתלונן הוא תושב האזור שנעצר בגין ביצוע עבירה של שהייה שלא כדין בישראל, הוגשה בקשה מטעם המאשימה לשמיעה מוקדמת של עדותו. המתלונן אכן העיד בעדות מוקדמת והסיכום הרפואי שנערך בעניינו בבית החולים אסף הרופא שבו תועדו החבלות שנגרמו לו, הוגש כראייה במשפט (ראו ת/2).

23. אביא להלן מספר דוגמאות למדיניות הענישה ההולמת מפסיקתו של בית המשפט העליון שבהן היה מדובר באירועי אלימות דומים. חלק מהפסיקה שאביא, עניינה עבירה של פציעה וחלק מהפסיקה עניינה עבירה של תקיפה:

א. 310/18 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.2.2018) המבקש הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בכך שיחד עם אחר רדפו אחר המתלונן. במהלך ההימלטות של המתלונן, הוא מעד ונפל ארצה, ובשלב זה המבקש והאחר בעטו במתלונן מספר בעיטות בפניו ובבטנו בעודו שוכב על הקרקע. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות המתבטאות בשברים בעצמות האף ולשבר בשן קדמית ונזק לטיפול בבית חולים. הושתו על המבקש חמישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. ע"פ 2127/17 **עלוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.2.2018). המערער יחד עם אחר היכו את המתלוננים תוך שימוש באגרופן. בהמשך, הצטרף אדם שלישי כשהוא מצויד בפטיש לתקיפת המתלוננים. כתוצאה מהאירוע המתואר, נחבלו המתלוננים: האחד בראשו ובגבו, ואף נגרם לו שבר באף; האחר נחבל בראשו ונזקק לתפרים וכן נחבל במקומות נוספים בגופו. המערער הורשע בביצוע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות ובעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. המערער נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס. התיק נדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ג. ע"פ 8047/16 **יעלי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.2.2017). שלושת המערערים תקפו את המתלונן בצוותא חדא בבעיטות ובאגרופים ובחפצים קשים. המתלונן פונה לבית החולים ושם נמצא שנגרמו לו שברים בעצמות האף, שבר בצלע, שפשופים בפנים, נפיחות סביב העיניים, כאבים במפרק הלסת והגבלה קלה בפתיחת הפה. המערערים הורשעו בבית המשפט

המחוזי בחיפה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. שניים מהמערערים נדונו ל-18 חודשי מאסר בפועל והמערער השלישי נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל. מפסק הדין עולה שהיה מעורב נוסף באירוע התקיפה שחלקו באירוע היה קטן יותר ולכן נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. התיק נדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה והערעור של המערערים לבית המשפט העליון, נדחה.

ד. ע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.2016). המערער תקף דר רחוב שנשכב על המדרכה בסמוך לקיוסק שבבעלותו של המערער, בכך שהיכה בו באגרופים וחבט בו עם מוט ברזל. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות שונות, בהן שברים בארובת העין ובאף. המתלונן נותח ואושפז למשך חמישה ימים. המערער הורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות ונדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. ערעורו לבית המשפט העליון התקבל והעונש הומתק לשישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ה. ע"פ 8769/15 **עכריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 08.6.2016) המערער היכה את המתלונן באמצעות מוט עץ בגבו, בכתפיו, בידיו וברגליו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חתכים בראשו ובמרפקו ופצעים נוספים בחלקי גופו ושבר באף. המערער הורשע בעבירת של איומים, חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. המערער נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

24. לסיכום, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע בו הודו הנאשמים, נע בין חמישה ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

25. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן:

א. לחומרא: העבר הפלילי של הנאשמים כפי שעולה מתוך ת/3 ו-ת/4. לשני הנאשמים הרשעה קודמת מבית משפט לנוער בהיותם קטינים. לנאשם 2 הרשעה נוספת כבגיר בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות.

ב. לקולא: הודאה בכתב האישום וחסכון בזמן שיפוטי, על אף שעדותו של המתלונן, העד המרכזי, נשמעה בבית המשפט במסגרת בקשה לשמיעת עדות מוקדמת. כמו כן, לקחתי בחשבון את גילם הצעיר של שני הנאשמים והרקע המשפחתי והחברתי שבו גדלו, כמתואר בתסקירים של שרות המבחן.

26. לפיכך, הנני משית על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 16.4.2017 ועד 15.5.2017.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו עבירת אלימות.
- ג. כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי למתלונן בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי לגבי הנאשם שלא שילם, יעמוד מלוא סכום הפיצוי לתשלום מיד.
- ד. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.7.2018 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לתשלום מיד.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד הצדדים.